

KRISTAUS KARALIAUS Laivas

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

★

Evangelija — Lekcija
 Kūdikiu Albumas
 Dėkingumo Pareiga
 Marijos Gyvenimas
 Lietuvių Tremties Pėdsakai
 Lietuvių Saleziečių Gimnazija
 Laiškas Lietuvai Motinai
 Gimimas
 Marijos Sventė Marianapolyj
 Apie Gegužės Mėnesį
 Žinios iš Lietuviško Pasaulio
 Žinios iš Katalikiško Pasaulio

★

Naujai statoma lietuvių
 bažnyčia Marquette Par-
 ke, Chicagoje, pagal ar-
 chitekto braižinį. (Kli-
 šė: Southwest News-He-
 rald).

Dėkingumo Pareiga

(XIII-am Sekm. po Sekminių)

**“Vienas jų sugrižo, garbindamas dideliu balsu Dievą ir dėkodamas”
(Luko 17, 15).**

DEŠIMTS buvo raupsuotų vyrų, kurie šaukė Jėzaus pasigailėjimo, prašėsi pagydomi ir visi patyrė tą didelę malonę. Bet tik vienas iš jų sugrižo padėkoti Kristui. Kiti devyni, kad ir lygiai džiaugsmo kupini, pamiršo kam jie už tą džiaugsmą yra skolingi. Atstumiantis atrodo anų devynių abejingumas, bet gal nevienam iš mūsų jis yra pažįstamas. Todėl bus pravartu šį tą atsiminti apie dėkingumo pareigą ir jo pareiškimo būdą.

Kodėl turime būti dėkingi?

Dėkingumą įpareigoja teisingumas ir meilė. Bet toji pareiga gyvenime taip dažnai apleidžiama, lyg ji būtų begalo sunki. Ir neretai labiausiai nedėkingai pasielgia kaip tik tie, kurie daugiausiai yra skolingi. Jei ir mus kada tokis elgesys būtų palietęs, nieko nėra gražiau ir protingiau tokiu atveju daryti, kaip ramia širdžia priimti tą nesmagumą: Ne man, bet Viešpačiui tebūna garbė! Daug svarbiau mums turi būti ne laukti ar jieškoti dėkingumo, bet budėti, kad iš savo pusės nepasiliktume jo kam skolingi.

Pirmiausia, mes turime būti dėkingi Dievui, iš Kurio mes viską turime. Dažnai atsimename melsti Dievą savo reikaluose, kažkada dar maldauti dovanojimo savo suklydimuose, bet retai pasirūpiname padėkoti už gautas ir patirtas malones, kurių taip gausiai semiame. Reiškime Dievui padėką už viską! Paties mūsų Išganytojo pavyzdys prie to skatina. “Dėkodamas... Padėkojęs... Tėve, dėkoju tau...” — skaitome evangelijose apie nuolatinį Kristaus atsinešimą į Dangaus Tėvą.

Nepamirškime taip pat būti dėkingi tiems, kuriems tarpininkaujant, Dievas mus įvairiai apdovanoja: gimdytojams, draugams, geradariams. Kartu su jais būdami rodykime dėkingumą savo pagalba ir pasitarnavimu, pagarbiu elgesiu ir mandagumu. Būdami išsiskyrę atsiminkime juos palankiomis progomis, kaip švenčių metu, vardadienyje, gimtadienyje ir šiaip kažkada laikas nuo laiko, tą atsiminimą pareikšdami jiems mielu būdu. Nei mirtis neturi išskirti mūsų artimųjų: turime juos atsiminti savo maldose, šventas mišias už jų sielą užprašyti.

Kaip turime dėkingumą išreikšti?

Kad pareikšti savo dvasios nusiteikimą, pagydytasis samarietis sugrižo atgal „garbindamas dideliu balsu Dievą ir dėkodamas parpuolė veidu prie Jėzaus kojų“ (Luko 17, 16).

Garbindamas dideliu balsu Dievą, jis skelbia Dievo gerumą ir siekia, kad apie tą gerumą visi patirtų, sužinotų. Visas pasaulis skelbia Dievo garbę, tuo labiau žmogus neturi iš to išsiskirti. Ir ne tik žodžiais, bet taip pat ir savo dorovingu gyvenimu, savo uolumu dėl Dievo garbės turime savo dėkingumą liudyti. Vaikas, kuris nori pasirodyti dėkingas savo geram tėvui, stengiasi visada jam patikti.

Puldamas veidu prie Jėzaus kojų, jis išreiškia pagarbinimo ir atsidavimo nusiteikimus. Niekas taip nepatraukia, kaip dosnumas. Gerumas gimdo prisirišimą, prisirišimas nuteikia ištikimumu. Todėl ir šv. Jonas kalba į mus: “Mylėkime Dievą, nes Dievas pirmas mus mylėjo” (1 Jono 4, 19). Mylėti reiškia garbinti, o garbinti reiškia mylėti, nes kaip vienas taip ir kitas telpa savęs atsidavime. Rodydami Dievui savo dėkingumą, turime Jam atsiduoti visa savo širdimi, mintimi, visa savo siela.

MARIJOS GYVENIMAS

Marija ir psalmės

KAIP Elžbieta ir Ona, kaip Zakarijas ir Simeonas, kaip kiti pamaldūs izraelitai, taip ir Marija giedojo Izraelio psalmes ir himnus, kalbėjo jo maldas. Prieš apreiškimą, kad ji bus Mesijo motina, Marija krovė savo širdin kiekvieną žodį, kuris ką nors sakė apie būsimąjį Mesiją. Dabar gi, kada ji žinojo, jog Jėzus yra pažadėtasis Mesijas, Marija geriau suprato, ką norėjo pasakyti kiekviena psalmė, kiekvienas himnas, kiekviena malda, kiekvienas pranašo žodis.

Kitiems žydams tos maldos vis priminė Mesijo laukimą ir ilgėjimąsi, bet Marijai jau nebe tos pranašystės, bet pats Mesijas, jos globoje beaugęs, buvo centrinis taškas. Kai Marija dabar meldėsi, jos mintys krypo į Jėzų, o kai ji galvojo apie Sūnų, tai atsiminė visa tai, ką Raštai rašė apie Mesiją.

Žinoma, ji negalėjo smulkiai žinoti visų tų paslaptinių pasakymų reikšmės, nes ji dar nežinojo, kaip tie jos Sūnaus džiaugsmas ir skausmas, laimėjimai ir pralaimėjimai susipins su vienas kitu gyvenimo pynėje. Be visų raštuose surašytų pranašysčių juk buvo dar viena, kurią tik Marija žinojo ir kurią jai pasakė Simeonas Išganytojui gimus. Ji nusakė jos pačios būsimą skausmą ir tą sąmyšį, kurį sukels Išganytojas, apie kurį Raštai kalba kaip apie Skausmo Vyrą. Su koku jausmu Marija skaitė dabar kad ir 109 psalmę:

Sėskis mano dešinėje,
kolei aš padarysiu iš neprietelių tau
pakoji.
Viešpats išties iš Siono tavo valdžios
skeptrą,
kad viešpatautum savo priešams.
Viešpats prisiekė, ir jis nesigailės:
Tu kunigas per amžius Melkizedeko
tvarka.

Viešpats tavo dešinėje
sunaikins karalius rūstybės dieną.
Jis teis tautas, padarys krūvas
lavonų,
sudaužys galvas plačiai šalyje.
Jis gers iš upelio pakelyje,
todėl pakels augštin galvą.

Mes tik spėlioti galime, ką galvojo Marija skaitydama savo prosenelio Dovidovo pasakymą "Viešpats tarė savo Viešpačiui" arba vėl ką reiškė pasakymas "aš pagimdžiau tave prieš aušrą". Bet ji buvo pirmoji, kuri šventosios Dvasios pagalba suprato paslėptąją tų eilučių reikšmę. Ji buvo pirmoji, kuri galėjo pasakyti, jog šitas pranašavimas jau išsipildė. Marija atsiminė arkangelo jai padarytą pranešimą, kad Dievas duos Jėzui Dovidovo sostą ir kad jis viešpataus per amžius Jokūbo namuose. Bet kada visa tai įvyks ir kaip, jei Jėzus vis dar mokosi staliumi būti? Tačiau ji neabejojo, kad kada nors taip atsitiks.

Kitos vėl psalmės žodžiai baime virpino Marijos širdį, nes vienas jos posmas lyg išskirtinai Mariją lietė:

Juk tu vedei mane nuo motinos
iščios:
man saugu prie jos krūtų.
Tau aš atiduotas nuo pradėjimo,
tu mano Dievas nuo motinos iščios.

Tačiau prieš tai skaitome šiuos baugius žodžius:

Aš esu kirminas, ne žmogus:
pasityčiojimas ir žmonių atmata.
Visi mane išjuokia,
kraiplo lūpas, judina galvą.
Jis pasitikėjo Viešpačiu, teišlaisvina
jį,
teišgelbsti jį, jei jį myli.
Aš išsiliejau kaip vanduo:
išsinarstė visi mano kaulai.

Mano širdis pasidarē kaip vaškas,
 ji tirpsta mano viduriuose.
 Mano jēgos išdziūvo kaip šukē,
 mano liežūvis pridziūvo prie
 gomurio:
 tu nuvedei mane į mirties dulkes.

Tuojuo po žodžių apie motinos patiriamus malonumus yra šie širdį draską skundai:

Nepalik manęs. Sielvartas labai arti,
 bet nėra kas man padeda.
 Daug veršių supa mane:
 riebus jaučiai apgulė mane.
 Jie išsižiojo prieš mane
 kaip plėšrus ir kriokiantis liūtas.
 Aplink mane stovi daug šunų:
 piktadarių gauja supa mane.
 Jie perdūrė mano rankas ir kojas.
 Jie suskaitė mano kaulus.
 Jie žiūri ir tokį mane matydami
 džiaugiasi.
 Jie dalinosi mano drabužius:
 dėl mano jupos jie metė burtą.

Ši psalmė yra viena iš labai žymių pranašysčių apie Jėzaus Kristaus kančią

ir jos vaisius. Evangelistai ir apaštalai taiko šitas psalmės žodžius Kristui, nes psalmėje randamas aprašymas netinka niekam daugiau kaip tik Kristui. Kaip bus, kai šita pranašystė išsipildys? Nekartą klausė savęs Marija. Juk ten buvo ir šie šiurpulingi žodžiai: "Mano Dieve, mano Dieve, pažvelk į mane: kodėl mane apleidai?" Čia vėl dar tebeskam-bėjo Marijos ausyse Simeono pranašystė, kad jos pačios širdį pervers kalavijas. Ar visa tai įvyks ateityje tuo pačiu laiku?

Tačiau skundas ir prašymai nesibaigė taip, kaip prasidėjo, bet skundas baigėsi džiūgavimu, o malda — džiaugsminga padėka:

Aš skelbsiu tavo vardą savo
 broliams:

aš girsiu tave visiems susirinkusiems.
 Kurie bijote Viešpaties, garbinkite jį:
 visa Jokūbo ainija šlovink jį.
 Visa Izraelio ainija bijok jo,
 nes jis nepaniekino nelaimingojo,
 nenusuko nuo jo savo veido,
 ir išgirdo jo besišaukiantį.
 Beturčiai valgys ir bus sotūs,
 šlovins Viešpatį, kurie jo jieško,
 jų širdys gyvuos per amžius.

Toji garbė bus suteikta ne tik Izraelio ištikimiesiems, bet ir pagonys galės naudotis aukos vaisiais. Argi nesakė Simeonas Marijai, kad Išganytojas bus ne tik Izraelio garbė, bet ir pagonių šviesa?

Atsimins ir gręšis į Viešpatį
 visi žemės kraštai:
 jį pamatę garbins visos pagonių
 gentys,
 nes Viešpačiui priklauso
 viešpatavimas,
 ir jis valdys visas tautas.

Užtvaros bus išgriautos ne tik tarp Izraelio ir pagonių, bet ir tarp praities bei ateities: čia iškyla vizija aukos, kurios vaisiais amžinai visi galės naudotis.

Lietuvių Tremties Pėdsakais

TAI yra garsiausioji Marijos šventovė Bavarijoj. Toji vietovė jau nuo 9 amžiaus yra pagarsėjusi savo stebuklais.

Tenai kasmet traukia žmonių minios ne tik iš Bavarijos, bet ir iš visos Vokietijos bei įvairiausių kitų kraštų. Altoettinge yra lankęsi karaliai, kunigaikščiai, vyskupai, kardinolai, o 1782 m. balandžio 25 d. tą stebuklingąją vietą aplankė net patsai šventas Tėvas Pijus VI.

1947 m. rugsėjo 8-tąją, šv. P. Marijos gimimo dieną, kuri simboliškai sutampa ir su mūsų Tautos švente, visais keliais ir keleliais, iš visų Vokietijos zonų, tenai suplaukė trijų tūkstančių lietuvių tremtinių maldininkų minia. Jie suvažiavo prašyti Marijos palengvinti jų sunkią dalį. Tai buvo maldos, atgailos ir pasiaukojimo Nekalčiausiajai Marijos Širdžiai kelionė.

Jau iš vakaro perskrodė šv. Magdalenos bažnyčios skliautus besiveržiantį iš maldininkų krūtinių galinga Marijos garbei giesmė „Marija, Marija, palengvink vergiją, išgelbėk žmoniją, išgelbėk nuo priešų baisaus!“...

Rytojaus dieną maldininkų skaičius dar padidėjo. Atvyko taip pat ir Sodeikos vadovaujamas Lietuvių Tautinis Ansambelis ir lietuvių dvasinė vadovybė: J. E. Vysk. Dr. V. Padolskis, švento Sosto delegatas kan. F. Kapočius ir broliškiosios latvių tautos katalikiškieji dignitoriai: J. E. Vysk. Dr. Rancans ir jų tautinis delegatas kan. Dr. Laurinovič. Iš lietuvių tremtinių dvasininkijos dalyvavo 50 kunigų.

Po to milžiniškoji lietuvių tremtinių maldininkų minia susirinko į puošniąją Altoettingo šv. Onos baziliką. Iš sakyklos į tikinčiuosius kalbėjo Ekscelencija Padolskis: „Tėvynėj gyvendamas, lietuvis 8 rugsėjo keliauja į Šiluvą. Ji ten keliauja išlieti ir išsakyti Marijai skausmus ir suraminti savo širdį. Gi tremtyje — mūsų žmonės tuo labiau to paties jieš-

ko, nes čia gyvendami — jie dar daugiau vargų ir rūpesčių turi. Svarbiausia, kad iš jų šiuo metu yra išplėsta didžiausia brangenybė — Tėvynė!“...

Po pamokslo Ekscelencija Vyskupas, asistuojamas dvasiškių, atlaikė pontifikalines Mišias. Pamaldų metu bazilikos skliautais galingai aidėjo Sodeikos ansamblio ir solistų giesmių garsai. Ta proga visi maldininkai priėmė švenčiausiajį, o be to, padarė bendrą pasiaukojimą Nekalčiausiajai Marijos Širdžiai.

Pasiaukojimo Žodžiai

Tai buvo įspūdingas momentas, kai virš trijų tūkstančių žmonių minia balsiai kartojo žodžius:

“Į ką gi mes, našlaičiai, tiesime išvargusias rankas? Tik į Tave, Tremtinių Motina! Tu pati pergyvenai skaudžius tremties vargus, turėjai imti ant rankų tik ką gimusį Kūdikių, su Juo bėgti į svetimą kraštą ir ten tiek metų vargti.

O Motina! štai ir mes bėgome nuo Erodo kalavijo, nešini mažus vaikelius. Bėgome į svetimus, mums nepažįstamus kraštus ir čia vargstame, laukdami taikos angelo žodžių: “imkite savo vaikelius ir grįžkite į išlaisvintą savo šalį!“...

Tremtinių Motinėle! Tik Tu viena su savo Kūdikiu Jėzumi gali suprasti mūsų nelaimes. Mūsų skurdui ir vargūi vis dar nesimato galo!... Nušluostyk mūsų ašaras, lengvink mūsų vargus, spindėki šviesiąją Aušros Žvaigžde mūsų rytojui.

Mes daug kartų nusikaltome savo gyvenime. Bet, Marija! Tu esi permaldaujama Motina! Štai šiuo aktu mes aukojamės Tavo Nekalčiausiajai Širdžiai, prašome mūsų pasigailėti ir dovanoti. Pasižadame be murmėjimų nešti tremties naštą, ištikimai pildyti Dievo ir Bažnyčios įsakymus. Išklausk mūsų ryžto, kurį Tau darome: iki grįšime Tėvynėn, nesutepti savo širdžių jokia sunkia nuodėme. Nebus sekmadienio, kad nedalyvautume šv. Mišiose. Dažna Komunija — bus mūsų tvirtybė varguose. O kai Tė-

vynėn grįšim — Tavo šventovėse atnaujinsim savo tyros širdies pažadus.

Mes meldžiame Tave, Marija! Užtark, užtark mus tremtyje. Taip daug gali pas Visagalį, Užtark vargingą mūsų šalį“.

Kokius pėdsakus paliko lietuviai Altoettinge

Lietuvių vargo dienas tremtyje, Vokietijoje, Altoettingo Stebuklingoj šventovėj, jau iš seniau liudijo Aušros Vartų šv. P. Marijos paveikslas, kuris kabo prie įėjimo į stebuklingąją koplyčią durų. Paveikslą tenai pakabino (žinoma, su vietinės dvasiškos žinia) Muehldorfo stovyklos lietuviai. Paveikslas yra su atitinkamu tekstu lietuvių ir vokiečių

kalbomis ir papuoštas vytimi bei tautine juosta.

Didžiosios lietuvių maldininkų manifestacijos dieną Stebuklingoj Koplyčioj dar buvo pakabintas Šiluvos šv. Mergelės paveikslas.

Baigiantis iškilmėms šv. Sosto Delegatas, kalbėdamas žodžius: “Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria” (Mus su mielu Kūdikėliu laimink, o Marija) visus maldininkus palaimino su stebuklingąja Marijos Statula.

Tenebūna veltui lietuvių pėdsakai, giliai įminti į svetimą žemę, ir teliudija jie pasauliui sunkų, bet ryžtingą lietuvių tautos kelią, siekiant atgauti išplėštą iš jų brangią Tėvynę Lietuvą.

Imsriškis

Lietuvių Saleziečių Gimnazija

KAIKURIS laikas įvairiuose lietuviškuose laikraščiuose vis pasirodo trumpų žinelių tai apie lietuvių saleziečių gimnaziją, veikiančią Italijoje, tai apie jos direktorių kun. J. Zeliauską, besilankančią JAV, tai apie jos atstovą Amerikoje kun. A. Sabaliauską ir pan.

Yra taipgi ryškių davinų, jog senosios ir naujosios kartos lietuviškoji visuomenė tuo mūsų prieauglio auklėjimo ir mokslo židiniu domisi ir pageidautų kiek platesnių žinių.

Po II Pasaulinio karo laisvajame pasaulyje esantieji lietuviai saleziečiai (šv. Jono Bosko įkurti) jieškojo kelių bei galimybių kuo nors prisidėti prie lietuviškųjų reikalų. Buvo sutikta nemaža sunkumų ir kliūčių, kurias 1952 m. nugalėjus, buvo pasiekta konkrečių rezultatų.

Naujai išrinktas saleziečių kongregacijos generolas kun. Renato Ziggiotti, penktasis šv. Jono Bosko įpėdinis, pirmųjų lietuvių saleziečių kaikurį laiką buvęs mokytojas ir Lietuvos reikalus gerai pažinęs ir įvertinęs, tuoj sutiko pavesti lietuviams saleziečiams naudotis atskiromis, gana erdviomis, gražioje šv. Jono

Bosko ir šv. Dominiko Savio giminėje esančiomis patalpomis, šiaurinėse Italijos, Castelnuovo Don Bosco vietovėje, tik 25 km. atstu nuo didelio Torino miesto. Tose patalpose lietuviai saleziečiai nė kiek nedvejodami tuoj ir atidarė lietuvišką gimnaziją, iš pradžių su keliais lietuvišiais berniukais, atvykusiais iš Anglijos ir Vokietijos. Gimnazijos vadovybė buvo patikėta kunigui dr. J. Zeliauskui, prieš tai ėjusiam teisių profesoriaus pareigas saleziečių tarptautinėje seminarijoje Italijoje.

Sunki pradžia

Kukli ir sunki buvo pradžia. Teko pagrindinai remontuoti patalpas, iš įvairių kraštų suburti mokinius ir mokytojus. Tačiau kunigo J. Zeliausko įdėtos pastangos, jo pakartotinos kelionės į Vokietiją ir JAV, tikslą pasiekė ir šiandien, dviems metams pralinkus, jau gėrimės lietuvių saleziečių gimnazijos skaitlingu lietuviukų mokinių skaičiumi su visu lietuviškuoju mokytoju saleziečių kunigų ir brolių personalu. Tai lietuviškoji salelė Italijoje, kur lietuvių kalba yra dėstoma, kur kasdien meldžiamasi ir giedama viešai bažnyčioje lietuviškai, kur

nuolat laisvalaikiu ir ekskursijų metu skamba skardi lietuviškoji daina, kur užlūkomi visi gražieji mūsų tautiniai papročiai. Ten mokslas ir darbas kaitaliojasi su karšta malda už savo rėmėjus ir geradarius.

Suvažiavo iš visų kraštų

Šioji antroji laisvajame pasaulyje esančioji lietuviška saleziečių gimnazija yra tuo ypatinga, jog jos auklėtinių ir auklėtojų tarpe rasi atvykusių iš įvairių pasaulio kraštų ir kalbančių įvairiomis kalbomis. Mokiniai yra iš Anglijos, Venecuelos, JAV, o mokytojai iš Italijos, Ispanijos, Portugalijos, Argentinos ir net iš Kinijos (kun. P. Urbaitis). Užtat ir šioje gimnazijoje, be dėstomosios lietuvių kalbos, yra mokoma visa eilė svetimų kalbų: anglų, italų, vokiečių ir prancūzų, o atostogų metu, kai dviems mėnesiams mokiniai išvažiuoja į vėsius Alpių kalnus, jie yra mokomi ir rusų kalbos. Čia visus mokytojus ir mokinius riša bendra Dievo, artimo bei savosios tėvynės meilė, pasireiškianti gražiąja lietuvių kalba ir šv. Jono Bosko, to didžiojo jaunuomenės auklėtojo, mylėtojo ir apaštalo, linksmumo bei šeimyniškumo dvasia.

70 mokinių

Šių metų mokslo metus pradėdant, liet. saleziečių gimnazijoje bus jau daugiau 70 mokinių. Moksleivių, mokytojų ir patarnaujamojo personalo išlaikymo problemos sušvelninimui saleziečių dvasinė vadovybė skyrė vieną savo vienuolijos narį kun. A. Sabaliauską, buvusį Indijos misionierių ir pastaruoju metu dirbusį Venecueloje, tos gimnazijos atstovu Šiaurės Amerikoje ir Kanadoje.

Esama pagrįstos vilties, jog lietuviškoji visuomenė parems lietuvių saleziečių pradėtąjį darbą. Tikimės taipgi, jog iš šio katalikiško auklėjimo bei mokslo židinio išeis ne vien gyvenimui tinkamai pasiruošę asmens, bet kad ir tam tikras jų skaičius pasiaukos būti savojo krašto ir misijose Kristaus vynuogyno darbininkais.

Venacijus Ališas

Laiškas Lietuvai Motinai

Pagirta tu, kuri vaisių augini,
Kuri Lietuvai naujų teiki sūnų,
Kad jos ginti eitų broliai septyni —
Ąžuolėliai akim žydinčių linų.

Guadrūs priešai tau kalbėjo su klasta:
— Kam vaikai? Juk jie — patrankom
vien mėsa. —
Ir dažna mūs lelijėlė — radasta
Senio Malthus tebesišavi "tiesa"...

Įvairiai užgniausi gyvastį tautos:
Ir idėjom ir kardu, ir ugnimi,
Ir kada skersai jos kelio atsistos
Messalina, kurios dantys kruvini

Nuo negimusių, nuo nekaltų aukų...
Į žvaigždes pakėlus veidą gūdžiai
staugs:
— Jūsų kraują, jūsų sėklą aš laku —
Tas staugimas nuaidės ligi dangaus.

Pagirta tu, kuri vaisių augini,
Glausdama prie savo vystančios krūties.
Visa meilė vienam telpa bučiny;
Šalia lopšio karalienė tu jauties.

Tautos ateitį tu iščioje neši.
Vaikuose gyvens ji amžiais nemari,
Nors jie būtų apiplyšę, nors basi,
Nors dažnai jų burnai kėsniū neturi.

Duodi viską jiems, o nieko neprašai.
Nėr aukos, kuri tau būtų persunki.
Kartais veidu stambūs ritasi lašai —
Tai tu savo mažam rojuje verki.

Pagirta tu, kuri vaisių augini,
Kuri Lietuvai naujų teiki sūnų,
Kad iš naujo ją broleliai septyni
Iš ugniavietės įpūstų pelenų.

Kun. J. Razutis

Gimimas

(Rugsējo 8 d.)

Švenčiausios Mergelės Marijos Gimimo šventē, kitaip dar šiline vadinama, yra džiaugsmo naujiena visam pasauliui: "Kas yra toji, kuri ateina kaip aušra?" (Giesm. G. 6, 10). Aušra yra dienas apskelbimas, Marijos gimimas buvo išganymo pradziņ.

Mes paņzstame Nekalčiausios Mergelēs gyvenimo turtingumā, to gyvenimo gausias privileģijas ir neapsakomā groņi. Visi tie jcs dvasios turtai buvo jcs šventumo suņzdydējimas, to šventumo, kurį ji su savimi atsinešē ateidama i pasauli. Sklidina šventosios Dvasios dovanu savo Nekaltame Prasadējime, tobula savo laisvosios valios pasireiķkimuose, kaip tobuliausiai sustyguota arfa, ji pasiveda Dievui, Dievo malonēs veikimui ir vedimui, kad visu pilnumu iņpildytu Dievo i jā sudētus planus. Marijos Gimimo paslaptis buvo iņzanga i visas kitas jcs gyvenimo paslaptis, ji jas visas talpino, kaip tas pumpuras, iņ kurio iņsaugo žiedais iņdabinta Mistiķkoji Roņē. Jau nuo Marijos lopšio i pasauli sklido visas malonių pilnumas.

Marija buvo pati graņziausia artējančio Mesijo pranašystē. Iņsikūnysias žodis, pasiruošēs ateiti i pasauli, Marijoje ruošia sau vertā buveinē. Šventumu apsupta nuo pirmo savo gyvenimo akimirksnio, dienų bēgyje ji tame šventume tik auga, kad Dievo Sūnus visame savo spindējime galētų i jā ateiti: "Ji davē pasauliui Jēzų Kristų, amņinājā šviesā", meldžiasi Baņnyčia jcs Gimimo šventēje. O Bossuet'as sako, kad Marija pati jau buvo "prasadējēs Jēzus Kristus". Šitas išsireiķkimas yra labai prasmingas: kaip Jēzus sykį Pilypui sakē: "Kas mane mato, mato ir Tēvā" (Jono 14, 9), taip iš dalies Marija galējo sakyti: "Kas mane mato, mato ir mano Sūnų", nes ji buvo arčiausiu būdu prie dieviķkųjų Jēzaus paslapčių.

Marijos gyvenimas buvo gyvenimas Jēzuje Kristuje jau nuo pat jcs gimimo. Dar prieš Jēzaus atējimā jcs siela gyveno tik vienu ilgesiu: "O ateik, ateik Emanueli". Po Jēzaus iņsikūnijimo ji ir Jēzus tapo viena. Jēzui uņgimus ji buvo artimiausia Jo dieviķkųjų paslapčių dalininkē. Po ųengimo i dangų jcs siela tik prie savo dieviķkojo Sūnaus verņēsi per ilgesius, maldas, aukas, kentējimus.

Gyvenimas Jēzuje Kristuje yra pirmoji ir pagrindinē krikščionio ųymē. Tā gyvenimā mummyse palaiko Baņnyčia per šventājā Dvasiā. Tai yra šventumas visose savo formose ir visose apystovose. Marijos Gimimas buvo to gyvenimo Jēzuje Kristuje apskelbimas, malonēs viešpatavimo apskelbimas. Marijos lopšys buvo malonēs karalystēs viešpatavimo preliudija ir garantija kartu. Šv. Bernardas visu tiesumu tai išreiķkia: "Dievas i Marijā sudējo viso gero pilnumā, tokiu būdu jei mes turime dangiķkojo gyvenimo vilti, dieviķkojo maloningumo ir išganymo garantijā, iš Marijos malonēs tai turime. Tai yra Jo valia, kad visa mums ateina per Marijā". Marija yra ne tik malonēs karalystēs apskelbēja, ji taip pat yra to malonēs gyvenimo inauguracija ir teikia mums to gyvenimo garantijā.

Švenčiausios Mergelės Marijos Gimimo šventēje mes sveikiname pirmāji malonēs nusiņypsojimā Nazareto kūdikēlyje Marijoje, kuri Jēzuje Kristuje tapo mūsų meilingoji Motina, kad ir mes visada pasiliktume Jēzuje Kristuje.

Marijos ir Tautos Šventė Marianapoly

LIETUVOJE žmonės Šiluvos Marijos šventę vadina "Šilinės" atlaidais, arba tiesiog "Šiline". Ši istorija yra sena. Ji iškilo ir prasidėjo 18 šimtmetyje drauge su Šiluvos Marijos paveikslo vainikavimu.

Nuo senų laikų Šiluvoje buvo Marijos paveikslas, kurį žmonės labai mylėjo, jį gausiai lankydavo, meldavosi ir stebuklingu vadino, nes jie prie jo gaudavo nepaprastų Dievo malonių. Protestantizmo metu kalvinams sunaikinus Šiluvos katalikų bažnyčią, šis Marijos paveikslas drauge su kitais bažnytiniais liturginiais daiktais buvo įdėtas į geležinę skrynią ir paslėptas žemėse. Tokiu būdu jis buvo išgelbėtas nuo protestantų sunaikinimo.

Praėjo daug laiko. Vieta, kur stovėjo katalikų parapijos bažnyčia, užžėlė, ir kalvinai ją pavertė ariamu lauku bei ganykla. Iš šalies žiūrint, atrodė, kad senasis žmonių tikėjimas ir prisirišimas prie savo dangiškosios Motinos jau yra žuves ir sunaikintas, kaip ir pati bažnyčios vieta. Tačiau Dievo Motina savo vaikų, kurie ją labai mylėjo, nepaliko, Ji juos ir toliau globojo, jais rūpinosi, jų širdyse kurstė ir palaikė savo Sūnaus meilę ir tikėjimą, nors iš viršaus to ir nesimatė. O, kai atėjo sprendžiamasis laikas, Ji pati nužengė iš dangaus į Šiluvos laukus, kur buvo garbinamas Jos Sūnus, ir atsistojusi ant šalto ir kieto akmens, pravirko gaudžiomis ašaromis. Šios Marijos ašaros buvo Jos ženklas — kaip skaudžios Marijai yra Jos vaikų nelaimės. O akmuo, ant kurio Ji buvo atsistojusi, buvo tas pats akmuo, po kuriuo buvo paslėptas Jos pačios paveikslas su kitais bažnytiniais daiktais.

Stebuklingu būdu senelis praregėjo

Iki Marijos paveikslo ir kitų bažnytinių daiktų atradimo praėjo daugiau, negu 80 metų. Jie buvo atrasti po Marijos apsireiškimo ir stebuklingu būdu: atvestas aklas senelis prie apsireiškimo ak-

mens staiga praregėjo ir parodė vietą, kur buvo pakasta skrynia su daiktais.

Toje pačioje skrynioje buvo rasti ir Šiluvos katalikų parapijos bažnyčios dokumentai, kurie padėjo laimėti bylą su protestantais dėl jos nuosavybės. Šiluvos katalikų parapija, atgavusi savo nuosavybę, tuojau pastatė bažnyčią ir žmonių mėgtąjį Marijos paveikslą vėl grąžino į altorių. Ir nenuostabu: senasis žmonių tikėjimas ir prisirišimas prie savo Gerosios Dievo Motinos, kuris atrodė jau visiškai protestantų sunaikintas, vėl staiga atgijo ir net daug karštesne meile įsiliepsnojo. Marijos paveikslas vėl garsėjo stebuklais ir nuostabiomis Dievo malonėmis. O žmonių būriai kone kasdien jį lankydavo ir prie jo meldavosi. Tuometinis Šiluvos klebonas kun. Bukota, matydamas tiek daug nuostabių ir nepaprastų įvykių, kreipėsi į vietos vyskupą Steponą Giedraitį, kad jis juos patikrintų ir patvirtintų Marijos paveikslo stebuklingumą. Vyskupui klebono rūpestis ir pasiūlymas patiko ir jis tuojau paskyrė komisiją Šiluvos įvykiams ištirti.

Marijos paveikslas—tikrai stebuklingas

Komisija, atvykusi į Šiluvą, rado daug nuostabių votų, žmonių paaukotų Marijai už nepaprastas Dievo malones, rado įvykusių stebuklų registracijos knygą, rado ir daug gyvų liudininkų, kurie besimeldami prie šio Marijos paveikslo, buvo nuostabiu būdu pagiję ar kitokių malonių gavę.

Kruopščiai surinkusi visus davinius komisija perdavė vyskupui. Vyskupas, pats juos gerai patikrinęs, pasiuntė popiežiui Pijui VI su ypatingu savo prašymu: jei Šv. Tėvas ras Šiluvos Marijos paveikslą stebuklingu, kad jis jį patvirtintų, suteiktų visuotinius atlaidus ir leistų apvainikuoti Karalienės garbės vainiku.

Šv. Tėvas, įsitikinęs, kad dangiškoji Motina iš tikrųjų per tą savo paveikslą

Apie Gegužės Mėnesį

yra teikusi žmonėms malones ir dariusi jį stebuklingu, 1775 metais rugpjūčio 15 dieną jį patvirtino, suteikė visuotinius atlaidus rugsėjo 8 — Marijos gimimo dieną ir leido švęsti per visą oktavą. Taip pat šv. Tėvas leido paveikslą apvainikuoti, o pačiai Šiluvos bažnyčiai suteikė įvairių privilegijų.

1786 metais rugsėjo 8 d. įvyko pats Marijos vainikavimas. Jo vainikavimo apeigos buvo skelbiamos visose Lietuvos ir Lenkijos bažnyčiose iš sakyklų, o jų garsas buvo nuaidėjęs per visą Europą. Vainikavimo iškilmėse dalyvavo trys vyskupai, daug prelatų ir kunigų, valdžios atstovai ir tūkstančiai žmonių suplaukę iš įvairių kraštų. Paveikslą apvainikavo vietos vysk. Steponas Giedraitis. O buvęs Šiluvos klebonas kun. Tadas Bukota, kuris labai daug siejo Marijos paveikslo stebuklingumo patvirtinimu ir jo apvainikavimu, lyg stebuklas: to paties paveikslo vainikavimo iškilmėse dalyvavo jau vyskupu. Taip, nuo Marijos paveikslo apvainikavimo dienos Šiluvoje, kasmet tuo pačiu laiku žmonės švenčia Marijos atlaidus.

Lietuvai atgavus savo nepriklausomybę, Marijos gimimo dieną — rugsėjo aštuntoji, buvo paskelbta ir Lietuvių Tautos švente. Todėl šiandien Šiluvos Marijos šventė mums ir visai mūsų tautai turi labai didelės reikšmės tiek religiniu, tiek tautiniu atžvilgiu. Juk anuomet gailios Marijos ašaros, nubirusios ant Lietuvos laukų, yra gyvos ir šiandien. Ir šiandien Marijos pagalba mūsų tautai yra reikalinga nė kiek nemažiau, kaip tuometinio protestantizmo ar kitose nelaimėse.

Šiais šv. Marijos Metais rugsėjo 12 dieną rengiama didelė Šiluvos Marijos ir tautos šventė Marianapolyje. Turbūt bus ir paskutinis viešas Marijos pagarbinimas visoje Naujoje Anglijoje šiais šv. Marijos Metais. Tai bus didelė maldos diena. Tą dieną visi vykstame į Marianapolį prašyti per Mariją jos Dieviškąjį Sūnų sau malonių, o ypač, kad Ji išmestų mūsų tautai laisvę ir nepriklausomybę.

DAVYZDINGAS katalikas, didis Kat. Veikimo šulas, Ispanijos švietimo ministeris Sr. Ruiz Gimenez specialiu raštu ragino viso krašto pradžios ir vidurinių mokyklų mokinius ir mokinės dievotai ir pamaldžiai švęsti gegužės mėnesį šv. Mergelės garbei. Ministeris, palikdamas Bažnyčios hierarchijai tvarkyti liturginę gegužės mėnesio apvaikščiojimą, duoda keletą tikrai katalikiškų ir gražių potvarkių.

Pirmiausiai pasisako už atnaujintą tradicinio Ispanijos mokyklose mokinių sveikinimosi: Ave Maria Purisima — Sveika Marija Nekalčiausioji. Norima, jog visose mokyklų salėse per gegužės mėnesį būtų Marijos altorėlis, ar bent paprastas paveikslas, kur vaikučiai galėtų išlieti savo širdies karštį ir meilę šv. Mergelei. Pageidauja ministeris, jog augštesnių mokyklų salėse būtų kasdien kalbamas Marijos garbei šv. Rožančius, vedamas pačių mokinių, nes tik tokiu būdu, tęsia, paplis šis kilnus bei gražus pamaldumas šeimose. Turtingesnių, ypač miestų mokyklų mokytojams bei mokytojoms patariama turėti mokyklos nuosavybėje bent po kelias šv. Mergelės statulėles, ar paveikslus, kuriuos be sunkumų mokiniai ir mokinės galėtų iš pamaldumo parsinešti namo.

Būtina, rašo, ministeris, jog visas šių metų pamaldumas į Mariją būtų už pasaulio taiką, ypač už laisvę komunizmo pavergtoms tautoms. Kaip būtų gražu, jeigu mūsų mokyklos galėtų "išsūnyti" savo maldose į šv. Mergele, savo Komunijose, ir visuose kituose geruose darbuose, bent vieną iš Tylos Bažnyčios kraštų! Tarp išvardintų kraštų, figūruoja ir Lietuva. Galiausiai ministeris pataria mokytojams bei mokytojoms sekti gražų ir girtiną seną Ispanijoje įprotį, lankyti Marijos šventoves, ir gegužės mėnesio gale pasiaukoti Nekalčiausiai Marijos širdžiai.

Žinios iš lietuviškojo pasaulio

Prelatas Ignas Albavičius

• **Am. Liet. R. K. Federacijos kongresas** įvyks Clevelande spalio 8, 9 ir 10 dienomis.

• **Nelaimėje** tapo sužeistas kun. V. Mazrimas ir gydosi ligoninėje New Mexico.

• **Lietuviai Brazilijoje.** Toje šalyje lietuvių kultūrinio ir visuomeninio gyvenimo yra du centrai: sostinė Rio de Janeiro ir pramonės centras Sao Paulo. Rio de Janeiro nebus daugiau 200 lietuvių.

• **Kunigų Vienybės seimas** dėl susidėjusių aplinkybių buvo šaukiamas anksčiau negu pramatytas. Jis įvyko rugp. 25 d. Philadelphia, Pa. Pamaldos įvyko šv. Jurgio bažnyčioje. Pagrindinę paskaitą skaitė kun. A. Deksnys iš E. St. Louis, Ill., apie "Parapiją ir Katalikiškas Organizacijas."

• **Lietuvio darbai.** Kun. Jonas Svirnelis iš Indijos rašo, kad po vienerių metų triūso, vargo ir kitų sunkumų gali atsistoti. Dėkoja visiems, kurie prisidėjo prie bažnytėlės pastatymo.

• **Iš Balfio veiklos.** Philadelphiečiai per Balfą nupirko 30,000 svarų cukraus lietuviams Vokietijoje. Balfio pirmininko kan. J. Končiaus pastangomis iš valdžios gauta 20,000 svarų sviesto, kuris dalinamas irgi lietuviams Vokietijoje.

• **Bėga į Karaliaučių.** Iš Karaliaučiaus sugrįžęs vokietis pasakoja, kad paskutiniu laiku daug jaunimo atvyksta ten iš Lietuvos bei Latvijos. Jaunimas pabėgęs iš ūkių, kai buvo įvesti kolchozai.

• **Persikelia kunigas.** Kun. V. Paulauskas, keletą metų darbavęs Lawrence, Mass., persikelia į Norwich, Conn., vyskupiją, kur eis kapeliono pareigas Nekalto Prasidėjimo seselių globojamoj prieglaudoj Thompsone.

• **Mini sukaktį.** Nukryžiuotojo Jėzaus seserų vienuolija šiemet mini 30 m. savo įsikūrimo sukaktį. Kongregacija įkurta 1924 m. Pirmasis centras buvo Elmhurst, Pa. Karo metu centras perkeltas į Brockton, Mass.

• **Naujas prelatas.** Kun. Igną Albavičių, šv. Antano parapijos kleboną, Cicero, Ill., Lietuvių Katalikų Spaudos Draugijos, leidžiančios dienraštį „Draugą“, direktorių pirmininką ir žymų visuomenės veikėją, popiežius Pijus XII pakėlė į prelatus suteikdamas Right Rev. Monsignor titulą. Sveikiname naująjį prelatą, didį Tėvų Marijonų prietelį.

• **Lietuvių svoris.** Žinomas žurnalistas G. Sokolsky svarstydamas Conn. valstybės gubernatoriaus rinkimus, mini, jog tiems rinkimams turėjo įtakos ir visa eilė tautinių grupių, ir kad lietuvių svoris taip pat jaučiamas.

• **Lietuvos žemėlapis.** Liet. Enciklopedijos leidėjai yra sumanę išleisti specialų Lietuvos žemėlapi ir prie jo priedą, vietovardyną.

• **Šiemet 20 metų sukanka,** kai nepriklausomoje Lietuvoje lietuvių tauta buvo paaukota švč. Jėzaus Širdžiai.

• **Susirgo kelionėje.** Kan. Pijus Aleksa kelionėje gavo širdies ataką ir sveikta Rock Springs, Wyo., ligoninėje. Jis dirba Portland, Ore., vyskupijos kūrijoje.

• **Alus "Gintaras".** Chicagos priemiesty Thornton, Ill., White Bear Brewing Co. pradėjo gaminti naują lietuvišką alų, Gintarą - Amberlite.

• **Senelių prieglauda.** Senelių prieglaudos, šv. Šeimynėlės Vilos, Orland Park, Ill., skola vėl sumažinta apmokant \$10,000. Dabar jau pilnai išmokėta tik per 6 metus net 200 tūkstančių dolerių. Dar liko 75 tūkstančiai, kurie tikimasi su dosnių žmonių pagalba išlyginti.

• **Vatikanas lietuviškai.** Vatikano radijas dabar lietuviškas transliacijas duoda jau kasdien. Sekmadieniais kartą į mėnesį bus transliuojamos šv. Mišios iš šv. Petro bazilikos Romoje su lietuvišku pamokslu.

• **Vienuolės jubiliejus.** Pittsburghe šv. Pranciškaus Seserų vienuolyne sesuo M. Virginija (Paškevičiūtė) atšventė savo 25 metų vienuolės jubiliejų.

• **Stojo į vienuolyną.** Daiva Nauragytė, Lietuvos operos sol. Ipolito Naura-

gio duktė, stojo į kitataučių Seserų Pranciškėčių Misionierių Kongregaciją, Providence, R. I.

• **Lietuvis bokso čempionas.** Australijos lietuvis, Pr. Mikuličius, išsikovojo Australijos vidutinio svorio bokso čempiono vardą. Jis laikraščių vadina mas „geležiniu lietuviu“.

• **Paskirtas klebonu.** Kun. Vincas Radvinauskas, dirbęs pastoracinį darbą Bismarcko vyskupijoje, North Dakota, yra paskirtas Glenburn parapijos klebonu.

• **Saleziečių atstovas Amerikoje ir Kanadoje,** kun. Antanas Sabaliauskas, SDB „nuolatai yra apsigyvenę pas Salesian Fathers, 138 Beech St., Paterson 3, N. J.

• **Apdegė salė.** Clevelande užsidegus ž aidimų salei ir automobilių bendrovei, nukentėjo ir šalia esanti lietuvių salė. Gaisras nuostolių salei padarė apie \$8,000.

Kun. Jurgis Malinauskas, MIC, Tėvų Marijonų naujokyno vedėjas, Clarendon Hills, Ill., gavęs iš Kardinolo Stritch rankų diplomą, reiškia padėką. Kun. Jurgis užbaigė trejų metų specialų asketikos ir dvasinio gyvenimo kursą, kurį vedė Tėvai Dominikonai, River Forest, Ill.

ŽINIOS iš katalikiškojo pasaulio

• **Kunigai pikietavo.** Viešai pasipriešindami viename teatre rodomiems nepadoriems paveikslams du kunigai su Kolumbo vyčiais pikietavo prie teatro dvi dienas Opelousas, La. Daug žmonių, atvykę į teatrą ir apie tai sužinoję, grįžo į namus.

• **Pamaldi šeima.** Thomas Donachie ir jo žmona, iš Yonkers, N. Y., buvo pagerbti. Iš skaitlingos šeimos jie yra davę bažnyčiai tris sūnus kunigus ir penkias dukras vienuoles.

• **Amerikos šventoji.** Romoje pradėta rūpintis paskubinti palaimintos Kateri Tekakvitos beatifikacijos bylą. 1956 metais sueina 300 metų nuo jos mirties. Ši pamaldi Iroquois indijonų mergaitė pasimirė Auriesville, N. Y.

• **Kunigai ligoniai Liurdan.** Iš Italijos 14 vagonų traukinys atvežė 230 dvasiškius paliegėlius į Liurdą. Iš jų 68 turėjo būti neštuvais nešami ir 20 buvo su vežimėliais. Šią maldininkų kelionę vedė 93 metų ark. A. Carinci.

• **Naujas Marijos pasirodymas?** Portugalijoje, pusiaukelyje tarp Fatimos ir Lisbonos, 11-kos metų berniukas sakėsi,

būk matęs Panelę Švenč. Mariją. Apsireiškimas sukėlė didelį žmonių susidomėjimą. Bažnyčia tiria šį įvykį.

• **Ar žydai atsivers?** Karmelitas kun. Elias, OCD, žydas gydytojas atsivertęs ir tapęs kunigu, iš Cape Town, Afrika, sako, jog jaučia, kad greitai laiku gali išsipildyti šv. Povilo pranašystė, randama jo laiške Romiečiams 11, 25-28, apie žydų atsivertimą. Vienuolis mano, kad žydų grįžimas į Palestinos žemę yra dalis Dievo plano jų atsivertimui į katalikų tikėjimą.

• **Pagijo kurčias.** Šv. Onos bazilikoje, Quebec, Kanadoje, kai kunigas palietė jo galvą su šv. Onos relikvija, stebuklingai atgavo klausą Edward Reilly iš Detroit, kuris per 10 metų buvo kurčias po įvykusios karo metu nelaimės.

• **Penkiolikta kalba.** Šv. Tėvas Popiežius Pijus XII per radiją prakalbėjo į Prancūzijos Bretanijos krašto gyventojus šv. Onos šventės proga. Prancūziškai pasakytą kalbą jis užbaigė to krašto gyventojų kalba. Sakoma, kad šv. Tėvas tokiu būdu jau 15 kalbų vartoja.

Motina vienuolė Marie perduoda 3 metų mergaitę Sharon Yacko jos motinai. Paslaptinai dingusi mergaitė buvo rasta po trijų dienų prie šv. Juozapo bažnyčios durų, Union City, N. J.

● **Mokina diplomatų žmonas.** Dvi vienuolės, sesuo M. Regina ir sesuo M. Francetta, abi amerikietės, po 20 metų darbo Kinijos misijose, buvo komunistų išvytos. Jos dabar randasi Tokyjo Japonijoje, kur mokina diplomatų žmonas kaip gaminti valgius kiniečių stiliumi.

● **Angliakasių novena.** Pasijonistų šv. Onos vienuolyne, Scranton, Pa., apie 200,000 dalyvavo novenos pamaldose į šv. Oną prašant jos užtarimo, kad atsirastų daugiau darbų angliakasiams. Novenos pamaldos buvo 6 kalbose įskaitant ir lietuvių kalbą.

Prelatas J. Barret, Chicagos vyskupijos katalikų ligoninių direktorius, deda kertinį akmenį naujai slaugių mokyklai ir ligoninei, kurias ves Broliai Aleksijonai. Šalia stovi architektas ir kun. V. Moscow, ligoninės direktoriaus pagalbininkas. Pastatas kainuos \$1,500,000.

Čia prieš altorių švč. Širdies bažnyčioje, Corbeil mieste, Ont., Kanadoje, matosi karstas mirusios Emilie Dionne, už kurią laikomos šv. Mišios. Ji buvo viena iš pagarsėjusio penketuko. Po Mišių kūnas buvo palydėtas į šeimos kapinių vietą.

STEBUKLINGOS ŠILUVOS MARIJOS IR TAUTOS ŠVENTĖ

MARIANAPOLYJE

1954 šv. Marijos Metais rugsėjo 12 — Marijos Vardo Dieną

11 val. a. m. iškilmingos šv. Mišios Parke.

2 val. p. m. Kryžiaus keliai parke.

3 val. p. m. Šv. Valanda.

4 val. p. m. Iškilminga procesija su švč. Sakramentu apie Marianapolio parką.

1. Gyvasis rožančius, kuriam vadovauja Sodalietės.
2. Marijos statulos vainikavimas.
3. Pamokslas.
4. Marijos litanija, pasiaukojimas N. Marijos Širdžiai, Marijos Metų malda, malda Laisvei išmelsti į Šiluvos Mariją ir Marijos giesmė.
5. Palaiminimas.
6. Užbaiga.

7 val. p. m. Procesija į Liurdą su žvakėmis.

1. Pagal Marijos Metams suteiktą šv. Tėvo bendrą privilegiją, visi tikintieji, kurie dalyvaus Marijos šventėje Marianapolyje, galės laimėti pilnus atlaidus arba 10 metų dalinių.

2. Šventės dienoje bus išstatytas ir adoruojamas švč. Sakramentas. Jį adoruoti kviečiamos visos lietuvių katalikiškos organizacijos.

3. Į procesiją kviečiame ir prašome atvykti visas katalikiškas organizacijas bei draugijas su savo vėliavomis ir joje dalyvauti organizuotai.